

Протокол

№

гр. София, 17.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 17.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4217** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 09,31 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Н. Й. К. – редовно призован, не се явява, представлява се от АДВ. М., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – редовно призован, представлява се от ЮРК. И., с приложено пълномощно към писмения отговор.

СГП – редовно призована, представлява се от прокурор К..

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА исковата молба.

ДОКЛАДВА отговора към исковата молба.

АДВ. М.: Поддържам исковата молба.

ЮРК. И.: Оспорвам така подадената искова претенция по съображения, изложени в писмения отговор.

СЪДЪТ с определението за насрочване на делото е очертал предмета на спора и е допуснал събиране на доказателства.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА днес постъпила от пълномощника на ответника молба, с приложено към нея копие на искова молба от Н. К.. В молбата се твърди, че ищецът е завел друго исково

производство, по което е образувано адм. д. № 4216/2025 г. по описа на АССГ, I отделение, 5 състав. Твърди се, че и двете претенции се базират на едни и същи обстоятелства; иска се допускане на едни и същи доказателства, т.е. за едни и същи претърпени неимуществени вреди със заведени два отделни иска.

СЪДЪТ, след като се запозна накратко с приложената към молбата искова молба, намира, че адм. д. № 4216/2025 г. е образувано наистина от ищеца в настоящето производство – Н. К., но основанието, на което същият претендира присъждане на обезщетение на претърпени от него неимуществени вреди е различно от основанието по настоящето дело.

Видно от петитума на исковата молба ищецът твърди, че е претърпял вреди от Решение № 513005-68/18.07.2023 г. на СДВР, докато в настоящето производство се претендират вреди, за които се твърди, че са претърпени от незаконосъобразна заповед за задържане на ищеца, издадена на основание чл. 72 от ЗМВР.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че между двете производства няма връзка, доколкото в двете искиви молби като основание за претендираните неимуществени вреди се сочат различни обстоятелства.

СЪДЪТ ПРИЕМА представените с исковата молба писмени документи като доказателства по делото.

С отговора на ответника не са представени доказателства в писмен вид.

СЪДЪТ е допуснал на двете страни по един свидетел при режим на довеждане.

АДВ. М.: Водим допуснатия ни свидетел.

ЮРК. И.: Няма да се възползваме от даденото ни право да доведем свидетел.

СЪДЪТ сменя самоличността на свидетеля по представената лична карта:

И. Й. Н.: Българин, български гражданин, неосъждан. Имам взаимоотношения с ищеца от приятелски и служебен характер – познаваме се повече от 40 години. Със СДВР не съм имал нищо общо никога.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. На същия бяха разяснени правата му по чл. 166 от ГПК.

ОБЕЩА да каже истината.

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля. Същият заяви, че желае да свидетелства.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

СВИДЕТЕЛЯТ: Познавам г-н Н. К. от повече от 40 години. Близки сме с него в достатъчна степен, за да се виждаме често и да споделяме всякакви лични въпроси. Не са ми известни срещу г-н К. да са водени производства. Не ми е известно да е бил задържан. Никога не е имал проблеми с полицията и с органите на реда. Не знам да е имал нарушения, свързани с МПС, нито да му е отнемана книжка, нито да са му съставяни актове за алкохол или други провинения. Ако става въпрос за настоящето дело, ние много пъти сме се виждали и целият разговор се въртеше около тази тема. Разговорите бяха свързани с това, че вследствие на едно несправедливо обвинение, той много се промени като човек. Той ми сподели, че е бил обвинен за употреба на амфетамин в края на 2022 г. – тогава е участвал в една верижна катастрофа, след което полевият тест за наркотици е показал положителен резултат и всъщност големият му стрес е бил свързан със задържането му. Бил е задържан за 24 часа в 06 РПУ заради това, че полевият тест е показал употреба на амфетамин. След неговото задържане в ареста, никой не е разговарял с него, нито му е обяснено

защо е там. След това са го пуснали, отишъл е или са го закарали до ВМА, където е дал кръвна проба. Тази кръвна проба е излязла доста бързо – мисля, че след около седмица и резултатът е бил отрицателен. След този инцидент у г-н К. имаше много голяма промяна. Изразяваше се в това, че той от най-спокойния човек, който аз съм познавал се превърна в един неспокоен, изнервен и депресиран човек. Всичките му отношения с приятели, роднини, колеги се промениха в отрицателна насока. Той се затвори и се чувстваше като престъпник, за който хората ще кажат, че е наркоман. Не съм чувал да е търсил психиатрична или психологическа помощ. Не сме говорили дали е взимал успокоителни лекарства след случая. Според мен това състояние продължава и сега – той смята, че това петно не е заличено. Всички негови познати, които разбраха за този случай, той просто не може да им се обади и да им каже, че е невинен и пробата е отрицателна, така че у много хора остана впечатлението, че той има някакви проблеми с наркотиците. Отрази се и на семейството му. Преди известно време почина жена му. Двата му сина са в чужбина и неговото най-голямо притеснение беше какво ще каже на синовете си. Много негативно му се отрази тази случка, действа на неговите служебни отношения, тъй като той работи на висока длъжност във „Vivacom“ – отговаря за сигурността. Въпреки, че аз вече не работя във „Vivacom“ от 2015 г. разбирам, че много негативно се отрази тази случка върху взаимоотношенията му с колегите – това го знам от него, защото той казва, че просто контактите с колегите вече не са същите. Самият той сподели, че избягва колегите си.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. М.:

СВИДЕТЕЛЯТ: Виждаме се доста често, почти всяка седмица, включително и в периода след инцидента. Искам само да кажа по отношение на изчистването на името – Н. К. е много честолюбив човек и през целия си живот се е мъчел да запази доброто си име и тази случка срина тези негови усилия.

АДВ. М.: Нямам други въпроси.

ЮРК. И.: Нямам въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

След изчерпване на въпросите, СЪДЪТ освободи свидетеля от залата, като му върна личната карта.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Нямаме други доказателствени искания. Да се приключва делото.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. М.: Моля да се произнесете с решение, с което да уважите исковата претенция изцяло така, както е предявена. Моля да приемете изложеното в обстоятелствената част на искова молба за доказано. Считаю, че от събраните и представени по делото доказателства се установи основателността на исковата претенция като основание и като размер както от гласните, така от писмените доказателства. Ноторно е, че лицата, които са на високи позиции, независимо в какви институции, а най-вече в такива инфраструктурни, които са от значение за Националната сигурност като телекомуникационните компании, особено позиция на мениджър „Сигурност на информацията“, какъвто е и Н. К., страданията на едно такова лице могат да бъдат приравнени на страданията на лица с публични личности – съдии, прокурори, служители на МВР, адвокати

такава, каквато е и съдебната практика на ВКС и тяхното страдание е с по-силен интензитет, отколкото на другите лица, които не заемат такива позиции. По тази причина смятам, че исковата претенция трябва да бъде уважена в пълния ѝ размер. Не претендираме разноси по делото. Моля да не ми давате срок за писмени бележки, защото повече от това, което съм написал в исковата молба и което кореспондира със събраните доказателства, няма какво да кажа и да напиша.

ЮРК. И.: Моля да оставите без уважение исковата претенция на Н. К.. Считам същата за неоснователна и недоказана. Липсват доказателства относно някакво негативно отношение на трудовата дейност на ищеца и изобщо той каква позиция е заемал и къде е работил, и е упражнявал трудовото си правоотношение. Липсват данни и изобщо как се е отразило, дали той е бил понижен, уволнен, дали заплатата му е била по някакъв начин намалена, или му е било забранено да заема каквато и да било длъжност, към която той евентуално се е стремял. Особено считам, че изнесеното от защитата на ищеца е само голословно твърдение относно заеманите позиции в трудовото правоотношение на ищеца. Видно и от представените днес гласни доказателства, ищецът нито е търсил психологическа помощ, нито психиатрична помощ, т.е. единствено можем да се доверяваме евентуално единствено на тези гласни доказателства, които обаче не са обективни, тъй като тези лица не могат да сформират обективни факти и обстоятелства, относно дадено психологическо или психическо здравословно състояние на дадено лице – това се прави от съответните специалисти, а видно такива доказателства по делото липсват. Моля при постановяване на Вашето решение да вземете предвид подадения от нас писмен отговор и относно наличието на чл. 5 от ЗОДОВ, където подробно съм описала причината за съпричиняване. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

ПРОКУРОРЪТ: Искът е основателен, а относно размера, следва да се присъди по справедливост.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,04 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: